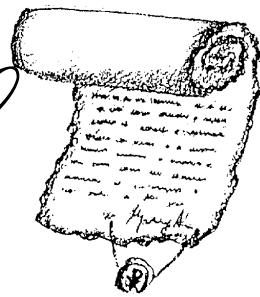

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2023. december 24. Karácsony

XXXI. évfolyam 3. szám

Betlehem – a kenyér háza

(Gondolatok XVI. Benedek pápa karácsonyi elmékedései alapján)

“Amikor ott (Betlehemben) voltak, eljött Mária szülésének ideje és megszülte fiát, az elsőszülöttet. Pólyába takarta és jászolba fektette, mert a szálláson nem volt hely számukra.” (Lk 2, 6-7)

A “Betlehem” szó jelentése a héber “Beit Lehem” alapján: kenyér háza. Az arab “Beit Lahm” szerint: hús háza. Ezekből a jelentésekből arra következtethetünk, hogy a terméketlen júdeai pusztában ennek a városnak a környéke feltűnően gazdag és termékeny volt.

Jézus születésének helyén érdemes karácsonykor elgondolkodnunk. A városon kívül született, és majdan a városon kívül hal meg. Nem oda született, ahová az emberi logika gondolta volna, nem oda, ahol a fontos dolgok történnek, nem a világi királyok hatalmát és pompáját sejtette a helyszín. Még a napkeleti bölcsek is először Heródes palotájában keresték a zsidók újszülött királyát.

Betlehem környékén évszázadok óta sziklabarlangokat használtak állatok tartására, éjszakáztatására. Az istálló sehoh sem tartják emberi tartózkodásra, vendégek fogadására méltó helynek. A jászol az állatok számára elérhető élelem helye. Most Isten Fiának fekhelye lesz. Mária ide helyezi gyermekét pihenni. Az fekszik pólyába takarva a jászolban, aki később önmagáról mondja majd, hogy “én vagyok az égből alászállott, élő kenyér”.

Betlehemi barlang és jeruzsálemi sziklasír. Pólya és gyolcs. Születés és halál. Milyen gazdag jelentéstartalom! A jászol Isten asztalává válik, ahová meghív mindannyiunkat, hogy találkozzunk Fiával.

Karácsony igazi jelentése: Jézus eljött közénk, beleszületett a mi világunkba és táplálékká, élő kenyérré lett számunkra. Ő a közénk született Isten.

A pásztorok és a napkeleti bölcsek elmentek Hozzá és imádták a Kisjézust. Az imádat, dicsőítés annak szól, akit nagyon szeretünk, aki minden hódolatunk és tevékenységünk tárgya és célja. Az első látogatók példáját követve fizikai és lelki valókban térdet hajtunk, letérdelünk vagy akár leborulunk Krisztus elé. A három király még ajándékokkal is készült a nagy találkozásra.

Így fordulhatunk karácsonykor a jászolban fekvő Kisdedhez és egész évben az Oltáriszentségben jelenlévő második isteni személyhez.

(Baksay-Botos Eszter)

A TARTALOMBÓL:

Zarándoklat a Krisztus Trilógiához	2. oldal
Olvassunk verset, mert érdemes!.....	2. oldal
Otthoni karácsonyi liturgia	3. oldal
Harminc éves a Hírlevél	4. oldal
30 éve? – hihetetlen!	4. oldal
Botos Ferenc: Harangvirág.....	5. oldal
Emberszeretet, ebédosztás, hogyan tovább	5. oldal
Ünnepi miserend	6. oldal
Krónika.....	6. oldal
Naptár.....	6. oldal

A betlehemezés eredetéről

Idén karácsonykor nyolcszáz éve annak, hogy Assisi Szent Ferenc Lazio tartomány Greccio nevű kis városa melletti barlangban társaival élő betlehemet állított és -ahogy arról Celanói Tamás, Szent Ferenc életrajzírója tudósít minket- a jászolban megtörtént a csoda és az ünneplők szeme előtt megjelent maga a Gyermeke Jézus!

Amióta János nemes segített Szent Ferencnek az első élő betlehem létrehozásában, a ferences kolostorokban és templomokban elterjedt a betlehem állítás szokása. Szinte minden itáliai városban, így különösen Umbriában Szent Ferenc szűkebb hazájában találunk gyönyörűen faragott betlehemet, de például a Puglia tartományban t, Faggiano-ban az olasz csizma sarkában ma is élő betlehemet állítanak. Szintén ez a szokás például a toszkán Arezzo melletti Castiglione Fiorentinoban is, sőt a franciaországi Provence-ban is igen elterjedt.

Magyarországon is a ferences barátok nyomán ismerték meg széles körben a betlehemállítás hagyományát. A barátok templomaiban a mai napig különlegesen szépen faragott betlehemi figurákat találunk, ilyen például a pécsi ferencesek több mint száz éve készült életnagyságú betlehemi szoborcsoportja, de meg kell említeni a Somogy vármegyei Vörs település idén 75 éves betlehemét, amelyet minden évben 10 napon keresztül építenek a lelkes falubeliek. A vörsi betlehem hatvan négyzetméteres helyet foglal el a templomban és csak természetes anyagok felhasználásával készül. De, akit épp a felvidékre visz az útja karácsonykor, feltétlenül keresse fel Szőgyén község híres betlehemét a helyi katolikus templomban.

A magyar hagyományokról szólva mindenképp meg kell említenünk a betlehemezés hagyományát, amely egy több száz éves paraszti misztériumjáték volt felnőtt szereplőkkel és csak a szocializmus időszakában vált gyermekek pásztorjátékává... Fontos kelléke volt a templom alakú jászol, amelyben megjelenítették a Szent Családot. A templomot általában két angyalnak öltözött szereplő vitte és három pásztor kísérte őket. A legkorábbi írott betlehemes játék szövegeink a 17. századból valók.

Édesapám a mai napig emlegeti az unokáinak a regölést, a Luca napi kotyolást, a szállást kereső Szent Család járását és a betlehemezés mondatait. Ő az ötvenes években volt kisgyerek és bár az azóta eltelt időben megszakadt a hagyomány, de ma egyre több család és közösség éleszti fel ezeket például itt nálunk Nagytétényben is. Fiam katolikus óvodájában, Advent időszakában, a gyerekek a napfény sugarait jelképező aranszínű szalmaszálakat gyűjtöttek a jócselekedeteikkel, hogy így hozzájáruljanak a Napnak, a Világ világosságának, Jézusnak a születéséhez. Sokan emlékeznek arra is, hogy a jászolt a paraszti házaknál az étkezőasztal jelképezte, amely alá ugyanúgy az aranylósalmát raktak.

Olvassunk verset, mert érdeemes!

Túrmezei Erzsébet:

Ha nem teszek semmit sem

Most nem sietek,
most nem rohanok,
most nem tervezek,
most nem akarok,
most nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.
Most megnyugszom,
most elpihenek
békén, szabadon,
mint gyenge gyerek,
és nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.
S míg ölel a fény
és ölel a csend,
és árad belém,
és újjáteremt,
míg nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten,
új gyümölcs terem,
másoknak terem,
érik csendesen
erő, győzelem...
ha nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

Ha idén karácsonykor a templom, vagy akár az otthoni betlehemünkre tekintünk, gondoljunk egy kicsit Assisi Szent Ferencre, akiben annyira erős volt az a gyermeki kíváncsiság és vágy, hogy ott legyen, átélje az első betlehemi éjszaka csodáját, hogy megalkotta azt magának és így nekünk a nyolcszáz évvel később élőknek is. Gondoljunk továbbá az őseinkre is, akik megőrizték számunkra ezt a hagyományt.

Rátkai Balázs

A mi templomunkat Nagyboldogasszony tiszteletére szentelte föl Padányi Bíró Márton püspök. Adventben éppen ezért december 8-a, szeplőtelen fogantatás ünnepe különös hangsúlyt kap nálunk. A kiinduló- és a végállomás. Egész adventben kicsit más szemmel néztünk a Szűzanyára.

Mi lehetett a titka? Talán kiválasztottsága? Hiszen mindannyiunkat meghívott valamilyen munkára Isten. Persze fiának anyjává csak Szűz Máriát tette.

Azt gondolom másnak is kellett ott lennie. Talán az, hogy Mária megvalósította a csodát: engedte, hogy szeresse az Isten. Ha ebben hozzá hasonlóvá tudnánk válni, akkor nekünk is könnyebb lenne! Legnagyobb akadály a tulajdonképpen mi magunk vagyunk. Lehet, még sohase gondoltunk abba bele, hogy Isten tárt, ölelő karokkal közeledik felénk, mi pedig rendszeresen elutasítjuk.

Most, hogy megünnepelhettük a csodát: emberré lett értünk az Isten, próbáljunk meg ajtót nyitni az Érkezőnek! Legalább néhány pillanatban: engedjük, hogy szeressen az Isten!

Boronkai Zsuzsanna

Zarándoklat a Krisztus Trilógiához

Azért írom, hogy zarándoklat, mert, biztos vagyok abban, hogy sokkal több volt egyszerű kirándulásnál az a rövid hétvége, amelyet a nagytétényi Férfikör szervezésében együtt tölthetünk október elején Debrecenben. Maga Munkácsy Mihály írta és mondta a Krisztus Trilógia harmadik darabjának befejezése után, hogy ezzel mindent elmondott, amit az emberek számára üzeni akart. Mi pedig azt hiszem, hogy ezt az üzenetet kerestük a képeken, hiszen, ha megfelelő nyitottsággal és kíváncsisággal közelítünk ezekhez, akkor e művekben rejtőző igazságokra is rábukkanhatunk. Nagy segítségünkre volt helyi idegenvezetőnk Keresztesné Várhelyi Ilona, aki a Déri Múzeum egykori munkatársaként a képek történetét bemutató fényjáték után saját gondolatait, meglátásait osztotta meg velünk.

Aki ismeri a művész életét és gondolkodását tudja, hogy Munkácsy-trilógia mindhárom képe tudatos alkotás eredménye. Nem felszínes gyönyörködtetésről, vagy az Evangélium eseményeinek, azaz Jézus szenvedéstörténetének nagyszabású megjelenítéséről van szó esetükben. Munkácsy ennél sokkal többet akart velük elmondani. Az elrendezés a színek, a szereplők mozdulatai külön-külön és egyben is üzennek nekünk. Megfejtetni sokféleképpen lehet, de biztos, hogy a festőnek szándéka volt minden egyes részlettel. Kitűnő portréfestőként minden arc, minden tekintet egyenként is történetet mesél az ecsetje nyomán, a felemelt kezek, mozdulatok, pedig olyan emberi személyiségjegyeket hordoznak, amelyek mindig is voltak és ma is élnek közöttünk, bennünk. Az arany metszés szabálya szerinti szerkesztés, a Munkácsy által olyannyira szeretett fehér szín alkalmazása, vagy épp a „Krisztus Pilátus előtt” című képen a Madonna alak középpontba helyezése csak egy-egy részlet a sok közül, amelyekről mindenki elgondolkozhat és megfejtéseket találhat rájuk. Az már rajtunk is múlik, hogy mit és mennyit látunk, vagy értünk meg ebből, azonban ehhez szerencsére sok-sok kutatónk értékes gondolatait segítségül hívhatjuk ma már.

Érdekes, hogy Munkácsy így együtt, ahogyan mi láttuk soha nem látta a képeit, így hatalmas lehetőséget kaptunk, hogy általuk is elmélyüljünk az Emberfia húsvéti áldozatában. Persze ezt megtehetjük újra otthon is egy reprodukció segítségével, még akár karácsonykor is.

Köszönjük a szervezőknek az élményt a gondolatébresztést a debreceni városnézést, amelyet Éva vezetett, az esti jó hangulatú vacsorát és az azt követő tartalmas beszélgetést és a másnapi közös szentmisét.

Biztos vagyok benne, hogy ez a Krisztus-trilógia zárókövet közelebb vitt minket Krisztushoz és egymáshoz egy nagyszerű művész szent művészetével által.

Rátkai Balázs

Otthoni karácsonyi liturgia gyertyagyújtásra

- mely segíti a karácsony méltó megünneplését a családban -

Urunk Jézus születése ünnepének bensőségességét fokozhatja, ha családgyeházként szenteste együtt imádkozunk. Sokak számára emlékeztetés a Csendes éj című lemez, amely évtizedeken keresztül állandó kelléke volt az ünnepelésnek, így az itt felsorolt dalok ismerősek lehetnek.

Az otthoni liturgia vezetője a családfő. Rövidsége miatt a szertartás kisgyermekes családokban is használható, ugyanakkor a felsorolt énekekkel akár hosszabban is lehet ünnepelni. Vastag betűvel szerepelnek az elmondandó imádságok, a magyarázatok pedig dőlt betűvel. Az itt felsorolt énekek megtalálhatók kottával a Liturgikus Népének-tárban akár az interneten is: nepenektar.hu

Kezdőének: Mennyből az angyal

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Válasz: Ámen.

A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájunkkal.

Válasz: Ámen.

Hallgassuk meg Jézus születésének történetét Szent Lukács evangéliumából Lk 2,1–20

A család megáldásával Isten kegyelmét kérhetjük, hogy egymás között állandóan a kegyelem munkatársai és a hit hírnökei legyünk az élet különböző körülményei között.

**Áldunk téged, Istenünk,
aki azt akartad, hogy emberré lett Fiad
részese legyen a családi életnek,
hogy annak bensőséges közösségében felnövekedvén
gondjait megismerje, de örömeit is megtapasztalja.
Alázatosan kérünk tehát, Urunk,
oltalmazd és őrizd meg ezt a családot,
hogy kegyelmed ajándékával megerősödjék,
jólétet élvezzen, egyetértésben éljen,
és családgyeházként tanúságot tegyen dicsőségedről a világban.
Krisztus, a mi Urunk által. (Áldások könyve, 33.o.)**

Válasz: Ámen.

Ének: Ó, gyönyörű szép vagy Az Ige megtestesült

Együtt imádkozzuk el az Úr imáját! - Mi Atyánk...

A szolgálattelvő ezekkel a szavakkal fejezi be a szertartást (Áldások könyve, 33.o.):

**Az Úr Jézus,
aki családjával Názáretben élt,
maradjon mindig családunkkal,
védelmezzon minden bajtól,
és adja meg, hogy mindig egy szív és egy lélek legyünk.**

Válasz: Ámen.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Válasz: Ámen.

Az ajándékok kibontása után, vagy amíg a karácsonyfa és a betlehem otthonunkat díszíti, köré gyűlhet a család imádkozni, énekelni:

A kis Jézus aranyalma; Csordapásztorok; Fel nagy öröme; Midőn a Szűz Magzatát. Eredetileg egy latin nyelvű ének az *Adeste fideles*. Ennek magyar változata: *Jöjjetek, ó hívek. E kétnyelvű ének vidámsága az ünnep örömét mutatja; közkedvelt dallam: In dulci jubilo.*

Harminc éves a HÍRLEVÉL

a Nagytétényi római katolikus egyházközség belső lapja!

Szeretettel adjuk első Hírlevelünket a testvérek kezébe. Több egyházközségben gyakorlat már a hívek tájékoztatása "plébániai újság" útján. A templomi hirdetések nem teszik lehetővé a hosszadalmas tájékoztatást, sem pedig a visszajelzéseket, a kölcsönös információcserét. A HÍRLEVÉL ezt a célt szeretné szolgálni. Az egyházközségi napon megnyilvánult közakarat szülte, és csak ugyanez a közakarat tarthatja életben. Ha a lapot a magunkénak érezzük, ha beleadjuk azt, ami a miénk, ha megkapjuk belőle legalább részben, ami hiányzik belőlünk, ha közösen szerkesztjük, írjuk és olvassuk, akkor élni fog. Ezekkel a gondolatokkal bocsátom útjára szeretettel

Gábor atya

1993. november 25. csütörtök

I. évfolyam 1. szám

Verőcei Gábor plébános atya támogatásával és fenti beköszöntőjével látott napvilágot Szeibert András profi „gründoló” (alapító) ötletéből született és szerkesztésével testet öltött lapunk első száma.

Erről az eseményről is megemlékeztünk a november 19-i szentmise után, csatlakozva a születésnaposok és házassági évfordulások ünnepléséhez.

Jelenleg Hírlevelünknek, mondhatjuk, hogy plébániánk krónikájának, közösségi életünk tükrének ma már a 119. sorszámú példányát tarthatjuk kezünkben!

Érdeemes belelapozni a harminc év termésébe, feleleveníteni egyházközségünknek egykori, történelminek tűnő eseményeit, szereplőinek, íróinak emlékét!

A hosszú évek során előfordultak zökkenők is lapunk életében, ám ezzel együtt is bevált Gábor atya jóslata, mert a mindenkorai főszerkesztők magukénak érezték a feladatot, motorjai voltak újságunk készítésének. No, nem az olvasókat kellett/kell szervezniük, hanem megtalálniuk és buzdítaniuk a hajdani fogalmazás órák jeleseit, barátsággal, témajavaslatokkal lelkesíteni a fiatal és az örökifjú íródeákat.

Ez úton is buzdítok mindenkit, hogy ötleteikkel, írásaikkal ostromolják Radeeczy Zsuzsi jelenlegi és e sorban immáron negyedik főszerkesztőnket!

Azt hiszem, fantasztikusnak tekinthetjük, hogy az önmagát tördelő-szerkesztőnek nevező Németh András harminc éve megszokás nélkül írja, állítja össze, hozza nyomtatható formába Hírlevelünket.

Friss Nobel-díjasaink nemzetközi elismerésének évében stílszerű, hogy Andrisnak kitartó, áldozatos munkájáért egyházközségünk köszönetét egy civil díj adományozásával fejezzük ki.

E díj névadója az egykor népszerű, folytatásos TV-mese főszereplője, a népéért, csapatáért élő-haló, Tenkes kapitánya. Nemcsak a mesében, közöttünk is vannak közösségükért élő, dolgozó, áldozatot hozó emberek!

A Tenkes-díj egy kis jelkép, fizikailag egy henger, benne a használati értéke: egy palack budafoki! Hungária száraz pezsgő, a Törley termékeinek „zászlóshajója”.

Remélem, nem ünneprontás, ha megemlítem, hogy Andris már régóta nem tagja egyházközségünknek. Sok elfoglaltsága mellett „vendégművészként” tevékenykedik számunkra. Nem venné sértésnek, ha valaki átvinné tőle ezt a feladatot.

A keretezett részben a díj feliratainak lényege látható.

ke

30 éve? – hihetetlen!

Tisztelt olvasók! Hihetetlen, hogy immár 30 éve, hogy létezik és folyamatosan beszámol egyházközségünk életéről ez a kis újság!

Nagy megtiszteltetés, hogy ebben a kezdetektől fogva folyamatosan részt vehetek! Amikor Gábor atya megfogalmazta a fenti sorokat, nem is sejtettük, hogy 30 év múltán is élni fog, élteti a közakarat! Köszönet mindannak a több száz cikkírónak, akik tartalommal töltik meg folyamatosan, s igazi egyházközségi krónikává teszik! Én csak a tördelő-szerkesztést végzem, ami fontos apró munka. Teszem ezt mindazért, mert jó tanítómestereim voltak itt ifjú huszonévesként: Köszönet Keszthelyi Ferenc atyának, aki bennem olyan hitet ültetett, hogy aktívan bekapcsolódom az egyház életébe. Köszönöm Szeibert Andrásnak, akitől a közösségért végzett áldozatos munkát tanultam meg. És hálás szívvel gondolok Koncz Endrere, akivel a lap szerkesztését sok-sok éven át végeztük, időnként küzdelemmel, akadályokon átkelve, s akivel megfogalmaztuk belső szabályainkat az újsággal kapcsolatban.

TENKES DÍJ

MELY ALAPÍTTATOTT
NEMESLELKŰ FÉRFIAK ÉS HITVESEIK RÉ-
SZÉRE
KÖZÖSSÉGEIKÉRT KIFEJTETT
JELES CSELEKEDETEIK ELISMERÉSEKÉNT.

A TÉTÉNYI EGYHÁZKÖZSÉG KORÁBBI
DÍJAZOTTAI:
BOTOS ISTVÁN
NÉMETHNÉ PÁSZTOR ZSU
SZEIBERT ANDRÁS

NÉMETH ANDRÁS

a Tenkes Díjat különösen is kiérdemelte

**a Nagytétényi Római Katolikus Egyházközség
Hírlevelének formatervezéséért, harminc év óta
rendületlenül végzett tördelő-szerkesztői
munkájáért és a lap folyamatos fennállásáért
tett erőfeszítéseért.**

Az 1993 november 25-én megjelenő első Hírlevélben külön kis cikket találhatunk arról, hogy mit szeretnénk látni a lapban. Az egyházközségi napon elhangzott javaslatokat gyűjtöttük akkor csokorba. Így 30 év távlatából kicsit meglepődve olvastam, mi minden fogalmazódott meg akkor a közösségben: „*ki miben tud segíteni, ki mihez ért az egyházközségben; a következő hónap evangéliumi részei, és azokról néhány gondolat; a misék énekrendje, gyerekrovát, esetleg bibliai TOTÓ-val; kevésbé ismert szentek élete; szentek imái; receptek; felesleges, felajánlott termények; katolikus könyvek, videók ismertetései; nyári nyaralási lehetőségek; Ferenc atya gyerekprédikációi (Piroska és a Farkas); foglalkozzon az egyházközség életével; a programokról előre tájékoztasson; mutassa be az egyházközségi képviselőket, azokat a személyeket, akik bármilyen szempontból érdekesek lehetnek, az egyházközség területén működő kisközösségeket; megbízható iparos-emberekről információk*”. Szívet melengető érzés, hogy 30 éven át Bandinak köszönhetően állandó rovatunk volt Piroska és Farkas története. Számtalan érdekes, fontos egyházközségi esemény hírmondója volt az újság, melyet érdemes ma is forgatni. A fenti gondolatokból pedig érdemes szemezgetni, hogy mivel tudnánk még kiegészíteni – egy kicsit megújítani újságunkat! A Hírlevél fő célja továbbra is az kell legyen, hogy az egyházközség életéről hírt adjon, de emellett helyet kaphatnak benne még további tartalmak. Várjuk a lelkes további segítőket, cikkírókat!

Nagyon szeretem szerkeszteni az újságot, szívesen teszem. Viszont örülnék, ha valaki mellém állna, s együtt szerkeszthetnénk, s lassan majd átadhatnám neki a feladatot.

A Tenkes-díj óriási megtiszteltetés számomra, köszönöm, hogy a fenti jeles személyek után én is megkaphattam. Bár erősen elkötelezett vagyok a százhalombattai egyházközségben is, Nagytétény kicsit mindig a szívem legmélyén marad. Szeretnék Krisztus egyházában olyan, Bandi által leírt „csapatáért élő-haló Tenkes kapitánya” lenni, akire továbbra is számítani lehet mindazon helyeken, ahol szükség van rá!

Németh András (tördelő-szerkesztő)

Emberszeretet, ebédosztás, hogyan tovább

Pár hete az alábbi evangéliumi rész hangzott el a vasárnapi szentmisén a templomokban: „Aztán így szól a király a jobbán állókhöz: Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot, mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, vándor voltam és befogadtatok, mezítelen és fölruháztatok, beteg voltam és meglátogattatok, börtönben voltam és fölkerestek.” (Mt 25, 34-36) A jobbán állók visszakérdése után: „A király pedig így felel: Bizony mondom nektek: amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,40)

Hitünk szerinti utolsó ítéletről szóló példabeszéd ez, ahol Jézus teljesen egyértelműen kijelenti, mi az üdvösség felé vezető út. A szükségét, a hiányt szenvedők, bűnöket elkövetők felé kell fordulnunk. Ezek szerint nem számít, hogy milyen közel kerülök lelkileg Jézushoz, nem számít a vallásom, hogy mennyit imádkoztam? Ez a kérdés a szószékről is elhangzott, de a prédikáció nem ebbe az irányba ment tovább. Úgy tűnik, a végső megítélésnél csak az számít, hogy mennyi szeretetet adtunk a hiányt szenvedőknek. És most tudatosan fogalmaztam meg a hiányt, mert bizony nem csak fizikailag kerülhetünk börtönbe, nem csak testileg éhezhetünk, avagy lehetünk úton. A lelki szenvedések néha még nagyobbak lehetnek, mint fizikaiak. Például függőségeink rabságba taszíthatnak, lelki szomjúságunk is kínozhat.

Neves katolikus teológus, Karl Rahner ír az anonim keresztényekről. Tehát ő azokat az embereket tekinti ilyennek, akik például az emberszeretet (karitás) tekintetében a Jézusi úton járnak, még ha nem is koptatják sokat a templomok padjait. De mielőtt Karl Rahnert bárki azzal vádolná, hogy szükségtelennek tartja a vallásgyakorlatokat, szeretném elmondani, hogy azok a hívő emberek számára azért rendkívül fontosak, mert olyan élő vizek forrását (lásd a szamariai asszony történetét), jelentik a számukra, amely teljesen be tudja tölteni személyiségüket, és még inkább alkalmassá teszi őket az isten és emberszeretetre. Olyan belső energiaforrásokat szabadítanak fel például a Szent Liturgián való rendszeres jelenlétek, amelyek hatására azok felé az emberek felé is oda tudunk jó szívvel fordulni, akik első közelítésben ezt nem érdemlik meg, vagy akik velünk kimondottan ellenségesek. Csak csodálhatjuk azokat az embereket, akik ezen megerősítések nélkül is emberszeretők a Jézusi úton. És van egy jó vagy rossz hírem is, attól függő a megítélése, hogy azt ki milyen szemüvegen keresztül nézi: a lélekemelő, személyiségfejlesztő vallásgyakorlatok bizony a felelősségünket növelik elsősorban. Tehát nekünk, akik minden héten elmegyünk a szentmisére, nekünk kell, kellene az élen járni a hiányt szenvedőkkel való foglalatosságban.

Hiányai minden embernek vannak. A mi felelősségünk, hogy észrevesszük-e ezeket, vagy elmegyünk mellettük. Minél közelebb áll hozzánk valaki, annál nagyobb a felelősségünk, hogy az ő hiányát betöltsük, hogy őt az akármilyen börtönében fölkeressük-e, avagy az akármilyen szomjúsága esetén inni adunk-e. Magyarország jelenleg erősen misszióra szoruló ország, a családok, emberi kapcsolatok romokban vannak, bizony rengeteg körülöttünk a lelki szomjúság is. Feladatunk tehát lenne bőven.

De mit tehet egy olyan nagyobb közösség, mint például egy plébánia? Szervezhet olyan melegételek osztásokat rászorulóknak, mint amilyen idén, december 9-én immár másodszer történt. Reggel 8-tól annyian jelentkeztek krumplipucolásra, hogy alig fértünk a közösségi házba! A plébánia udvarán két üst, amelyet hálásan köszönünk a verbitáknak, alig várta, hogy alájuk gyűjtsanak. A tüzeléshez annyi fa érkezett, hogy több mint a felét fel se használtuk. Szalonna, kolbászok, hagyma, krumpli, virsli, húsos szalonna került az avatott kezekbe, hogy utána együtt az üstben minőségi átalakuláson menjenek keresztül. De a segítőik nem csak a munkáskezeiket hozták, hanem többen pálinkával is

Botos Ferenc: HARANGVIRÁG

/tanka/

kis manósüveg
vagy tán Isten kalapja
ametiszt fényű
a harmatban ragyogó
fogyó liget harangja

megtámogatták a dolgozni és szolgálni vágyók munkakedvét. Sőt, amikor már jó sokan együtt voltunk, talán úgy fél 9 felé, egy közös imádságot is elmondtunk, hogy az Isten is segítse szolgálatunkat.

No, meg is segítette, hiszen 10:30 körül készen is volt a rendkívül ízletes paprikás krumpli. Ez azért is volt így jó, mert az első „vendégek” már 11 előtt kezdtek érkezni. Számukra így szépen nyugodtan, különösebb sorban állások nélkül lehetett odaadni a kért mennyiségű ételt, amihez uborkát, almát, szaloncukrot, kenyeret és péksüteményt is tudunk ajánlani. Ezeknek is örültek az emberek, akiket a Családsegítő munkatársai tájékoztattak erről az eseményről. Nem volt sorban állás, és így maradt idő velük néhány szót váltani, akár egy kis kávé vagy meleg tea mellett, mert ezzel is készültünk. A végén mintegy 150 adag ételt osztottunk ki, és a maradékot a családsegítő munkatársa, Iványi Viktória vitte el például az átmeneti otthonba. Így azt gondolhatjuk, hogy a szolgálatunk sikeres volt, mind kifelé, mind pedig a belső építkezésünk szempontjából is, hiszen a közös munkánál semmi sem építi jobban a közösséget.

Fel kell tennünk a kérdést magunkban, hogy elégséges-e az évi egyszeri ilyen nagyszerű ténykedés? Nyilvánvaló, hogy ha jól akarunk segíteni, (márpedig szakértőktől hallottam, hogy rosszul segíteni bűn,) ha a kérést egy magasabb szinten szeretnénk kezelni és azt a maga teljességében, (újmagyarul: komplexitásában) szeretnénk megközelíteni, akkor azt folyamatosan és egy háttér csapat folyamatos együtt-gondolkodására alapozva kell elkezdenünk és végeznünk.

A fentiek alapján, az egyházközséget fejleszteni kívánó beszélgető kör el is határozta, hogy a következő téma, amelyről gondolkodni szeretne, az éppen a hiányt szenvedők felé fordulás (karitás) lesz. Ez jelenleg bántóan hiányzik egyházközségünk életéből. Szeretnénk az erről szóló beszélgetéseket szélesebb alapokra helyezni, ezért hívunk mindenkit, akit ez a téma megérint, vagy úgy érzi, hogy van a szeretetszolgálatról gondolata, mondanivalója, hogy 2024. január 23-án 18:30-kor legyen a közösségi házban, ahol erről a témáról elkezdődnek rendszeres beszélgetéseink.

Sokféle út lehetséges Jézus felé, de a nehézsorsúak felé fordulás biztosan Jézusi út, ahogy azt az ő szavai számtalanszor tanúsítják. Kövessük őt ezen a módon is!

Boldog, a betlehemi jászol szegénységét megélni tudó karácsonyt kívánok mindenkinek!
Szeibert András

Ünnepi miserend

dec. 24. Karácsony vigíliája	24:00 (éjféle mise)
dec. 25. Karácsony, Jézus születése	10:00 ; 18:30
dec. 26. Szent István vértanú ünnepe	9:30
dec. 27. Szent János apostol és evang.	-
dec. 28. Aprószentek	-
dec.29. Karácsony nyolcada péntek	18:00
dec. 30. Karácsony nyolcada szombat	18:30
dec. 31. Szent Család ünnepe (vasárnap)	9:30 17:30 (évvégi hálaadás)
jan. 01. Mária Isten anyja (hétfő)	10:00 ; 18:30
jan. 06. Vízkereszt (szombat)	18:30

KRÓNIKA

- Szept. 28.** A megválasztott képviselő-testületi tagok eskütétele az esti szentmise keretében
- Okt. 4.** Kat+ Est alkalmával Dr. Szentkereszty László és Judit: Kincseink ötven felett címmel tartott előadást
- Okt. 7-8** Kirándulás Debrecenbe
- Okt. 30.** Közös játék és moziest a közösségi házban
- Nov. 5.** Első vasárnapi kávézás a szentmise után a közösségi házban
- Nov. 8.** Kat+ Est alkalmával Nobilis Márió atya Mi fán terem a teremtésvédelem című előadása hangzott el.
- Nov. 18.** Erzsébet napi kenyérsütés a közösségi házban
- Nov. 18.** Évfordulósok ünneplése és a Tenkes díj átadása

- Dec. 2.** Adventi koszorúkötés a közösségi házban.
- Dec. 3.** Advent 1. vasárnapja – agapé a szentmise után a közösségi házban
- Dec. 9.** Ebédosztás a rászorulóknak részére
- Dec. 15-16.** Adventi lelki készület Száraz László atya vezetésével

NAPTÁR

- Dec. 31** Szent Család ünnepe
- Jan. 1.** Szűz Mária Isten anyja (kötelező ünnep)
- Jan. 6.** Vízkereszt
- Jan. 23.** 18:30 Karitás megbeszélés
- Febr. 14.** Hamvazószerda
- Márc. 24.** Virágvasárnap
- Márc. 28-30.** Szent Három nap

** AZ ELSŐ VASÁRNAPI KÁVÉZÁSOKRA A BÉRMÁLKOZÓK CSOPORTJA KÉSZÜLT, IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK! **

ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT ÉS KEGYELMEKBEN GAZDAG ÚJESZTENDŐT KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ÉS ÍRÓNKNAK!

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Szőke Lajos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Radeczky Zsuzsa (főszerkesztő) (1225. Budapest, Március 15. u. 12.

Tel: (30) 620-5519

radeczky.zsuzsa@yahoo.de

Németh András (tördelő-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (20) 915-5280

annus.nemeth@gmail.com

A plébánia leveleszekerényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők illetve a plébánia honlapján megtalálhatók.

2. oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 30 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.